

Módszertani Futár

LELKI MORZSÁK • ADATVÉDELMI KALAUZ • SZAKMAI
SZABÁLYZÓK • ÉLETVITEL TANÁCS •
MENTÁLHIGIÉNÉS KALAUZ • MÓDSZERTANI KITEKINTŐ •
JÓGYAKORLAT GYŰJTEMÉNY

Lelki morzsák

Hallgatni, hogy a másik megszólalhasson

Nepomuki Szent Jánossal gyakran találkozunk hidakon álló szobrok formájában: kezében kereszt, arca nyugodt, feje körül csillagok. Talán észre sem vesszük, mennyire beszédes ez a csendes jelenlét. Ő a gyónási titok vértanúja, aki inkább vállalta a halált, mint hogy elárulja azt, amit rábíztak. Története távolinak tűnhet, mégis meglepően közel van a mindennapjainkhoz.

A szociális szférában nincsen gyóntatószék, mégis nap mint nap hasonló helyzetekben találhatják magukat az itt dolgozók. Egy-egy beszélgetés során valaki megnyílik, kimondja azt, amit talán még soha senkinek. Egy idős ember életének fájdalmas darabjait bízta ránk, egy gyermek félve oszt meg egy titkot, egy krízisben lévő ember kapaszkodót keres bennünk. Ezekben a pillanatokban nemcsak hallgatunk, hanem őrzünk is. Nemcsak jelen vagyunk, hanem felelősséget kapunk.

Ilyenkor könnyű azt gondolni, hogy az a feladatunk, hogy gyorsan válaszoljunk, megoldást adjunk, irányt mutassunk. Pedig sokszor nem ez az első lépés. Hanem az, hogy megtartsuk azt, amit ránk bíztak. Hogy ne vigyük tovább, ne értelmezzük túl, ne akarjuk azonnal „rendbe tenni”. A bizalom lassan épül, és nagyon könnyen sérül. Aki egyszer azt tapasztalja meg, hogy amit kimondott, az biztonságban marad, az talán újra képes lesz bízni bennünk, másokban, sőt önmagában is.

Nepomuki Szent János alakja ebben lehet számunkra iránytű. Az ő hallgatása nem passzivitás volt, hanem tudatos döntés: a másik ember méltóságának védelme. A mi csendünk is lehet ilyen. Nem üresség, hanem tér, ahol a másik ember megszólalhat, és ahol nem kell félnie attól, hogy visszaélnek a szavaival.

Nem véletlen, hogy őt hidakon ábrázolják. A hid nem beszél, mégis összeköt. Nem irányít, mégis megtart. A mi munkánkban is gyakran hidnak kell lennünk, jelen lenni két part között, múlt és jövő, fájdalom és remény határán. Néha éppen azzal segítünk a legtöbbet, hogy nem sietünk, nem töltjük ki azonnal a csendet, hanem hagyjuk, hogy a másik ember a saját tempójában találja meg a szavait.

Talán érdemes ma egy kicsit figyelni erre. Amikor valaki megnyílik előttünk, nem rögtön válaszolni, hanem előbb egyszerűen jelen lenni. Meghallgatni, és ha kell csendben maradni. Mert van, amikor a legnagyobb segítség nem az, amit kimondunk, hanem az, amit hűségesen megőrözzük.

Szerző: Kepes Anita

A folyosón megkérdezték – mit mondhatok és mit nem?

Nem minden adatvédelmi helyzet kérdés formájában érkezik. Sokszor nem is kérdeznek – csak beszélünk. Egy más között, megszokásból, segítő szándékkal. Ez a cikk ezekről a hétköznapi helyzetekről szól.

Amit hallunk, amit elmondunk – és amit jobb csendben tartani

„Hallottad, mi történt vele?” Két kolléga beszélget a folyosón. Nem hangosan, nem feltűnően. Egy harmadik ember elhalad mellettük. Nem figyelnek rá különösebben. Mégis hall egy nevet. Egy fél mondatot. Egy információt.

Ismerős helyzet. Nem rossz szándékból történik. Nem hivatalos adatátadás. Csak egy beszélgetés. Mégis: ezek azok a pillanatok, amikor az információ elindul – és már nem tudjuk teljesen kézben tartani.

Fontos felismerni: nem minden adatátadás tudatos. Sokszor nem döntünk róla – egyszerűen megtörténik. Halljuk, továbbmondjuk, észrevétlenül kiszivárogoz.

És gyakran nem az a kérdés, hogy mit mondunk, hanem az, hogy hol és hogyan.

A tér is számít. Egy folyosó nem zárt tér. Egy nővérszoba ajtaja nyitva lehet. Egy ebédlőben többen is hallhatják a beszélgetést.

A hangerő, a helyzet, a környezet mind része annak, hogy egy információ végül hova jut el. Ez nem azt jelenti, hogy nem beszélhetünk egymással. A segítő munka természetes része a kommunikáció, az egyeztetés, a tapasztalatcsere. A kérdés inkább az: meg tudjuk-e választani a megfelelő helyet és módot?

Ebben segíthet néhány egyszerű, hétköznapi is használható mondat:

- „Erről inkább menjünk félre beszélni.”
- „Ezt most ne itt beszéljük meg.”
- „Nem biztos, hogy mindenki előtt kell erről beszélni.”

Ezek nem elutasító mondatok. Éppen ellenkezőleg: a figyelem és a felelősség jelei.

Segíthet az is, ha van egy belső kapaszkodónk, amit gyorsan végiggondolunk:

- Ki hallhatja?
- Szükséges most kimondani?
- Az ellátott érdekét szolgálja?

Ezek nem hosszú mérlegelések. Inkább rövid megállások, amelyek segítenek abban, hogy ne megszokásból, hanem tudatosan kommunikáljunk.

Az adatvédelem ebben a helyzetben nem szabály, hanem jelenlét. Annak felismerése, hogy amit kimondunk, az hatással van másokra – akkor is, ha nem szántuk annak.

A közös terek mindig velünk lesznek. Nem lehet minden beszélgetést zárt ajtó mögé vinni, és nem is kell. De lehet érzékenyebben jelen lenni bennük.

A bizalom sokszor nem azon múlik, mit teszünk – hanem azon, mit nem mondunk ki.

Szerző: Dr. Medveczky Zoltán
Adatvédelmi tisztviselő (DPO)

A szakmai szabályzók teljes terjedelemben elérhetők a www.szeretetszolgalat.hu honlapon is, a **Módszertan – Aktuális jogszabályok fül alatt.**

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS a nevelőszülők Központi Oktatási Program szerinti képzését folytató képzőintézmények kijelölésére

A Belügyminisztérium jóváhagyásával a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai a helyettes szülők, a nevelőszülők, a családi napközit működtetők képzésének szakmai és vizsgakövetelményeiről, valamint az örökbefogadás előtti tanácsadásról és felkészítő tanfolyamról szóló 29/2003. (V.20.) ESzCsM rendelet 8/A. § (3) és a 8/B. § (1) bekezdésben kapott felhatalmazás alapján a nevelőszülők Központi Oktatási Program szerinti képzését folytató intézmények miniszter általi képző intézményi kijelölése céljából pályázatot hirdet.

A pályázat benyújtásának határideje:
2026. május 15.

A pályázat benyújtásának helye:
kopneveloszulo@nszi.gov.hu

Határidőben benyújtott pályázatnak az minősül, amely a benyújtási határidő napján 23 óra 59 percig megérkezik. Ezt követően már nem fogadható be a pályázat.

Bővebb információ: [Jogszabályváltozások](#)

A TSZR Országos Addiktológiai Munkacsoport elkészítette Szakmatámogatási kisleveletét

A Területi Szakmatámogatási Rendszer keretében működő Országos Addiktológiai Munkacsoport (2021-2024) koordinálásában elkészült a Szakmatámogatási kislevelet – I. című kiadvány

A szakmatámogatási füzet alapvető célja a szenvedélybeteg ellátás területén működő szervezetek programjainak bemutatásával és ismertetésével az addiktológiai szociális szolgáltatók munkájának támogatása.

A füzet rámutat arra is, hogy a sikeres rehabilitáció nem egyetlen módszeren múlik, hanem több terület összehangolt együttműködésén. A jól felépített programok, a közösségi és művészeti tevékenységek, valamint a szakmai és spirituális támogatás együttesen segítik a felépülést, az életminőség javulást és a társadalmi integrációt. A gyakorlati példákon keresztül az olvasó ötleteket meríthet saját szakmai munkájához.

Szakmatámogatási kislevelet I. – Az Országos Addiktológiai Munkacsoport által összeállított gyűjtemény megtalálható: [Jogszabályváltozások](#)

Közlemény az egyes szociális szolgáltatások és a gyermekek átmeneti gondozását nyújtó szolgáltatások 2026. március havi befogadható kapacitásairól

Központi költségvetési támogatásban az a szociális, gyermekjóléti szolgáltatást biztosító fenntartó részesülhet, aki a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzésre került, és az általa nyújtott szolgáltatás a szociális, gyermekjóléti szolgáltatások területi lefedettségét figyelembe vevő finanszírozási rendszerbe befogadásra került.

Amennyiben a fenntartó által nyújtott szolgáltatás esetében a befogadás általános – a rendelkezésre álló kapacitástól független – feltételei nem állnak fenn, akkor a szociálpolitikáért felelős miniszter a befogadásról az általa meghatározott és közleményben közzétett kapacitások alapján dönt. A befogadás érdekében a miniszter minden év január 15-éig a naptári évre vonatkozó kapacitást közzé teszi a Szociális Ágazati Portálon. Ha a szociálpolitikáért felelős miniszter a kapacitás évközi emeléséről dönt, a megemelt kapacitást soron kívül teszi közzé. Ha a szociálpolitikáért felelős miniszter a közzétett kapacitás alapján befogadásról dönt, a még rendelkezésre álló kapacitást a befogadás hónapjának utolsó napjáig teszi közzé.

(A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 58/A. § (1)-(2),(2d) bekezdése; a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 145.§ (1),(2d) bekezdése; a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet 19/A. § (1)-(2) bekezdése alapján.)

2026. április hónapban a szociális szolgáltatások és a gyermekek átmeneti gondozását nyújtó szolgáltatások esetében nincsenek befogadható kapacitások.

Tavaszi vitaminforrások: a fogyasztás mellett a megfelelő tisztítás is fontos

A friss zöldségek és gyümölcsök rendszeres fogyasztása az egészséges étrend egyik alapja, különösen tavasszal, amikor a szervezet a téli időszak után fokozottan igényli a vitaminokban, ásványi anyagokban és rostokban gazdag élelmiszereket.

A zöldségek és gyümölcsök értékes tápanyagforrások: tartalmaznak többek között C-, A-, K- és B-vitaminokat, folátot, valamint ásványi anyagokat, például káliumot, magnéziumot, kalciumot és mangánt. Emellett számos bioaktív vegyületet is biztosítanak, mint a flavonoidok, karotinoidok és antocianinok, amelyek hozzájárulnak a szervezet megfelelő működéséhez és a sejtek védelméhez.

A változatos fogyasztás kiemelten fontos, mivel a különböző színű és típusú zöldségek és gyümölcsök eltérő tápanyag-összetétellel rendelkeznek. A színes, sokféle növényi alapanyagból álló étrend így szélesebb tápanyagbevitelhez járul hozzá. Előnyben részesíthetők a szezonális, lehetőség szerint helyben termesztett termékek, amelyek gyakran frissebbek és fenntarthatóbb választást jelentenek.

Tavasszal fokozatosan bővül a szezonális kínálat: megjelenik például a retek, spenót, sóska, fejes saláta, újhagyma és zöldborsó, majd később az eper, a cseresznye és a meggy is. Egész évben elérhetők jól tárolható gyümölcsök (például alma, körte), valamint importált termékek (banán, citrusfélék, kivi, ananász), amelyek hozzájárulnak a változatos étrendhez.

A zöldségek és gyümölcsök fogyasztása hozzájárul az egészség megőrzéséhez, és szerepet játszhat többek között a szív- és érrendszeri betegségek, a magas vérnyomás, az inzulinrezisztencia és a 2-es típusú cukorbetegség kockázatának csökkentésében.

Emellett a nyers zöldségek és gyümölcsök magas víztartalmuk révén elősegítik a hidratáltság fenntartását is.

A fogyasztás előtti tisztítás fontos higiéniai lépés, mivel a termékek a termesztés, betakarítás, szállítás és tárolás során különféle szennyeződésekkel – például talajmaradványokkal, porral, mikroorganizmusokkal és növényvédőszer-maradványokkal – érintkezhetnek. A hideg, folyó víz alatti alapos átdörzsölés egyszerű, költséghatékony és elegendő módszer a legtöbb kórokozó és szermaradék eltávolítására.

Kiemelt figyelmet érdemes fordítani egyes terméktípusokra:

- a leveles zöldségeket érdemes leveleire bontva átöblíteni,
- a gyökérzöldségeket célszerű folyó víz alatt, szükség esetén kefével megtisztítani,
- fogyasztás előtt a gyümölcsöket minden esetben meg kell mosni,
- a héjas gyümölcsöknél akkor is fontos a külső felület tisztítása, ha a héj nem kerül elfogyasztásra, mivel a szennyeződések a belső részre is átkerülhetnek.

Kiegészítő lépésként szükség esetén rövid áztatás is alkalmazható, azonban ez nem helyettesíti a folyóvízes mosást. A romlott vagy penészes darabokat minden esetben el kell távolítani.

A szezonális, lehetőség szerint hazai zöldségek és gyümölcsök rendszeres fogyasztása hozzájárul az egészséges, kiegyensúlyozott étrendhez, megfelelő tisztításuk pedig az élelmiszer-biztonság alapvető feltétele.

Forrás: [NNGYK](#)

A digitális túlterheltség hatása a segítői figyelemre

Új sorozatot indítunk Digitális mentálhigiéné a segítői gyakorlatban címmel, amely a digitális jelenlét és a lelki egészség kapcsolatát állítja a középpontba. Mindennapjaink természetes részévé vált az online tér: üzenetek érkeznek munkaidőn túl, információk áramlanak megszakítás nélkül, és gyakran úgy vagyunk kapcsolatban, hogy közben egyre nehezebb valóban jelen lenni önmagunk és a ránk bízott emberek számára. Arra a kérdésre keressük a választ, hogy hogyan tudunk jelen maradni egy olyan világban, amely folyamatosan elvonja a figyelmünket?

A mindennapi segítői munka során ma már szinte természetes, hogy a telefon mindig kéznél van. Üzenetek érkeznek, értesítések villannak fel, információk kérnek azonnali figyelmet sokszor akkor is, amikor éppen egy beszélgetés közepén vagyunk. Ezek az eszközök valóban megkönnyítik a szervezést, a kapcsolattartást, gyorsabbá teszik a munkát. Ugyanakkor egy kevésbé látható hatásuk is van: észrevétlenül alakítják a jelenlétünk minőségét.

A segítői kapcsolat egyik alapja a figyelem. Az, hogy a másik ember azt élheti meg: „itt most rám figyelnek”. Ez a fajta jelenlét azonban nem magától értetődő egy olyan környezetben, ahol a figyelmünket folyamatosan apró ingerek szakítják meg. Egy rezgés, egy felvillanó képernyő, egy félbehagyott gondolat és máris kiléptünk abból a térből, ahol a kapcsolat igazán létrejöhetne.

Fontos látni, hogy a figyelem nem osztható végtelenül. Bár gyakran úgy érezzük, képesek vagyunk „egyszerre több dologra figyelni”, valójában gyors váltások történnek a különböző ingerek között. Ennek ára van: csökken a mélység, romlik a megértés minősége, és a másik ember könnyebben marad „nem teljesen

meghallgatva”. Sokszor nem is a konkrét telefonhasználat a kérdés, hanem az a belső készenléti állapot, amelyben folyamatosan várjuk a következő megszakítást.

A másik fél ezt érzékeli, még akkor is, ha nem tudja pontosan megfogalmazni. A beszélgetések felszínesebbé válhatnak, nehezebben alakul ki bizalom, és gyakrabban maradnak ki nem mondott tartalmak. A kapcsolat ilyenkor elvékonyodik, hiszen formálisan jelen vagyunk, de a valódi odafordulás csökken.

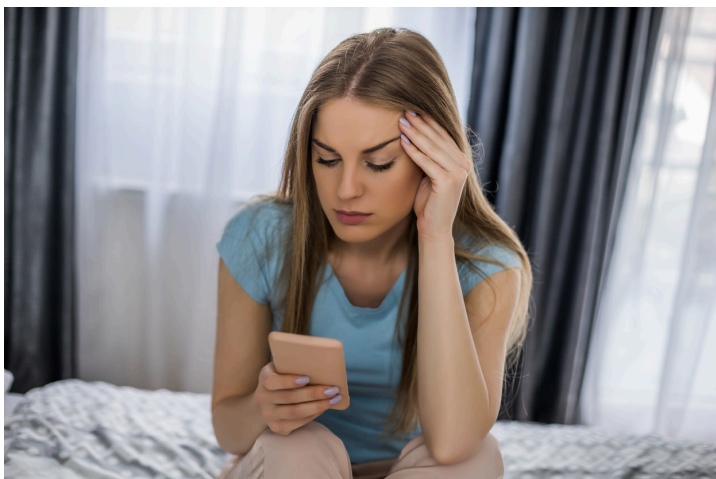
A digitális túlterheltség nemcsak a kapcsolatainkra, hanem a saját belső állapotunkra is hat. A folyamatos ingeráramlás fenntarthat egy enyhe, de tartós feszültséget. A nap végére úgy érezhetjük, hogy sok minden történt, mégis nehéz felidézni, miben voltunk igazán benne. A figyelem széttöredezik, a pihenés kevésbé hatékony, és könnyebben jelenik meg kimerültség vagy türelmetlenség.

A segítői szerepben különösen fontos kérdéssé válik, hogy hogyan tudjuk megőrizni a jelenlétünket ebben a környezetben? Nem arról van szó, hogy ki kellene zárni a digitális eszközöket a munkából, mivel sok esetben ezek nélkülözhetetlenek. A hangsúly inkább azon van, hogy képesek vagyunk-e tudatosan szabályozni a használatukat, és meg tudjuk-e teremteni azokat a helyzeteket, ahol valóban csak egy dologra figyelünk.

Egy-egy beszélgetés előtt már az is sokat jelenthet, ha röviden megállunk, és ránézünk saját állapotunkra: jelen vagyok-e, vagy még az előző helyzetben maradtam fejben? Mi az, ami most leginkább elvonja a figyelmemet? Mire szeretnék tudatosan figyelni a következő percekben? Ezek az egyszerű kérdések segíthetnek abban, hogy ne „belecsúszunk” a helyzetekbe, hanem valóban megérkezzünk.

A környezet tudatos alakítása szintén fontos. Ha lehetőség van rá, érdemes a telefont legalább a beszélgetések idejére félretenni, lenémítani, vagy úgy elhelyezni, hogy ne legyen folyamatosan a látóterünkben. Nemcsak azért, mert így kevesebb lesz a megszakítás, hanem azért is, mert ez egyfajta jelzés a másik ember felé: most rá figyelek.

Sokszor azonban nem a külső eszközök jelentik a legnagyobb kihívást, hanem a belső készenlét. Az a nehézség, hogy „elengedjük” a külvilágot, és megengedjük magunknak, hogy egyetlen helyzetben legyünk jelen. Ez tanulható folyamat. Apró lépésekben kezdődik: egy-egy beszélgetés, ahol tudatosan gyakorlunk jelen lenni; egy rövid időszak a napban, amikor nem reagálunk azonnal minden ingerre.

A digitális világ nem fog eltűnni a mindennapjainkból. A kérdés inkább az, hogy milyen viszonyt alakítunk ki vele. Segíti a munkánkat, vagy észrevétlenül szétaprózza a figyelmünket? Eszköz marad vagy háttérből irányítja a működésünket?

A segítői jelenlét nem csupán fizikai jelenlétet jelent. Figyelmet, odafordulást és belső elérhetőséget is magában foglal. Ebben a folyamatban talán az egyik legfontosabb lépés, hogy időről időre feltegyük magunknak azt a kérdést, hogy itt vagyok-e igazán? Mert a kapcsolat gyakran nem azon múlik, mennyi időt töltünk együtt – hanem azon, hogy abból mennyiben vagyunk valóban jelen.

Szerző: Kepes Anita

Írányt mutató dokumentumok Szakmai program és kötelező mellékletei 3. Szervezeti és működési szabályzat

A Módszertani kitekintő előző fejezetében áttekintésre került a házirend kialakításának valamennyi jogszabályi kerete, és azok a szakmai nézőpontok, amikhez célszerű hozzáigazítani annak tartalmát és formáját az egyes ellátástípusok sajátosságai alapján.

A jelenlegi számban a szervezeti és működési szabályzat kerül bemutatásra.

A szakmai program mellékletei ¹

A szervezeti és működési szabályzat tartalma

A szervezeti és működési szabályzat a szakmai program kötelező melléklete, kivéve az egyszemélyes szolgálatok esetében.

A Szakmai rendelet 5/B. §-a rendelkezik az egyházi és nem állami fenntartók esetében a szervezeti és működési szabályzatról, aminek megfelelően tartalmaznia kell:

- a) az intézmény szervezeti felépítésének leírását,
- b) a szervezeti ábrát,

c) több személyes gondoskodási forma egy szervezeti keretben történő megszervezése esetén a szervezeti formát,

d) a belső szervezeti tagozódást, a szervezeti egységek megnevezését és feladatkörét,

e) a szervezeti egységek szakmai együttműködésének, az esetleges helyettesítéseknek a rendjét,

f) az intézmény irányítási és működési rendjével kapcsolatos kérdéseket, ideértve a munkáltatói jogok gyakorlásának rendjét,” ²

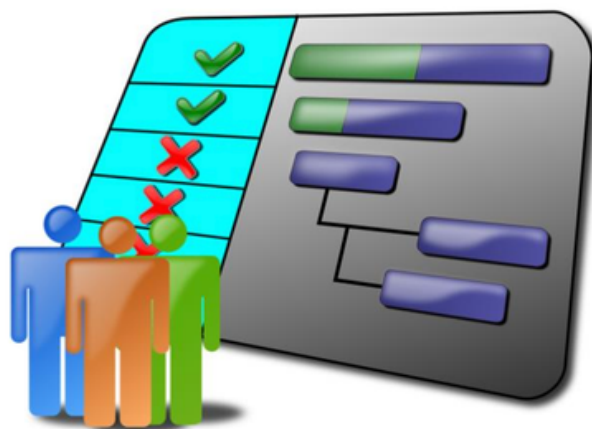
¹ 1/2000. (I.7.) SzCsM rendelet a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről (továbbiakban: Szakmai rendelet) 5/A.§ (2) bekezdés alapján

² Szakmai rendelet 5/B.§

A szervezeti és működési szabályzat elkészítése

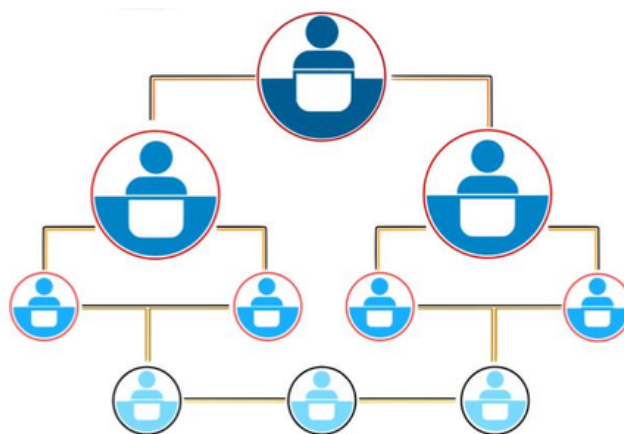
Egyházi fenntartás esetén a szervezeti és működési szabályzat elkészítéséről a fenntartó gondoskodik.³ Ez alapján a dokumentum „összeállítását a fenntartó maga is elvégezheti, vagy megbízhat egy általa kijelölt személyt.

A gyakorlatban ez többnyire úgy valósul meg, hogy a dokumentumokat az intézményvezető készíti el, míg a jóváhagyás és elfogadás a fenntartó hatáskörében marad.”⁴

Néhány általános javaslat, amit érdemes figyelembe venni a szervezeti és működési szabályzat készítésekor

- A szervezeti és működési szabályzatot célszerű úgy kialakítani, hogy a benne foglaltak a valós gyakorlati működést tükrözzék.
- Fontos, hogy a szervezeti ábra összhangban legyen a dokumentumban rögzített egyes tartalmakkal, – például a szervezeti egységek az ábrán és a szabályzat fejezeteiben is azonos megnevezéssel kerüljenek jelölésre.
- A szervezeti ábra mellékletként is szerepelhet, ebben az esetben ügyelni kell arra, hogy a mellékletre vonatkozó hivatkozás megjelenjen a szabályzatban, és ténylegesen csatolásra is kerüljön hozzá.
- Javasolt feltüntetni az egyházi fenntartású szociális szolgáltatók és intézmények esetében, hogy a fenntartó – amennyiben releváns – melyik munkakört (például az intézményvezető) bízta meg többek között a szakmai program, a házirend, a szervezeti és működési szabályzat elkészítésével, illetve az Szt. 94/C.§ szerinti megállapodások megkötésével vagy írásos felmondásával.

A Módszertani Futár következő számában - a szakmai program szintén kötelező melléklete - a megállapodás kerül bemutatásra.

Jelen cikk tájékoztató és támogató jellegű, ennek megfelelően nem minősül jogforrásnak, nem hivatkozható, továbbá nem helyettesíti a hatósági állásfoglalást, a vonatkozó jogszabályok alapos ismeretét és az egyedi esetekhez igazodó szakmai mérlegelést.

Szerző: Laja Tiborné Zsuzsa

³ Szociális törvény 92/C. § (1) a) pontja

⁴ Módszertani Futár 2026/3. szám [Forrás](#)

Színek és évszakok

A foglalkozás témája, célja:

Kézműves foglalkozás, amelynek célja: a finommotorika szinten tartása, szem-kéz koordináció szinten tartása, valamint a közösségépítés.

Célcsoport: átlagos szükségletű, enyhe demenciával élő idősök

Időtartam: 60 perc

Szükséges eszközök: zsírpapírra megrajzolt fa, sablonok, színespapír, ceruza, színesceruza, olló, ragasztó, zsírkréta, lehet pen-drive-ra lementett tavaszi nóták, népdalok.

A foglalkozás leírása:

- Egy nagy lapra vagy zsírpapírra előre felrajzolunk egy kopasz fát, amelyet megfeleztünk egy vonallal hosszában.
- Ennek a fának az egyik felét tavaszra, a másik felét nyárra készítjük el. Ehhez előre kivágunk faleveleket, virágokat, madár vagy pillangó sablonokat.
- Aki rajzolni szeret jobban, színes papírra ezeket körbe rajzolhatja, akik vágni szeretnek, ők vágják ki.
- Lesz, aki felragasztja a fára, vagy képre ezeket, és aki színezn szeret, a háttérrel tudja megcsinálni zsírkrétával, vagy színesceruzával.

A rosszul látó lakók, illetve az aktívan tevékenykedő lakók részvételével közben lehet énekelni tavaszi, nyári dalokat, illetve beszélgetni a szokásokról (pl., palántázás, magok elvetése és növények gondozása)

Variációk: bármelyik évszakváltáskor szervezhető ilyen foglalkozás.

Tapasztalatok: Ez a foglalkozás fajta mindenkit aktivizál. Csökkenti a szorongást, sikerélményt ad, jókedvre derít és segít a közösségi kapcsolódásban. A műveket könyvtárunk üvegfalára (de lehet folyósóra is) ki szoktuk rakni, és mindig megdicsérik, milyen ötletes, és milyen jó elmenni előtte.

Beküldő: Juhászné Jónás Ildikó,
Katolikus Szeretetszolgálat Szent Ottilia Otthon

Kiadó neve: Katolikus Szeretetszolgálat • Kiadó székhelye: 1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 27/A.
Kiadásért felelős személy neve: Dr. Vajda Norbert • Szerkesztésért felelős személy neve: Szlávik Bence